

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 438. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856959841200/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

MORALSKE FABLER

201. Fabel.

Æslet og Hesten.

En Hest, som længe havde været udi Ride-Skolen, og havde øvet sig udi konstige Skridt og Spring, snublede engang, med sin Rytter, hvilken ved Faldet brød sit Been. Æslet, som dette ansaae, brast derover udi Latter, og sagde: Hvortil tiener saa mange u-nødige Complimenter. I havde gjort bedre at gaae lige frem som jeg.

202. Fabel.

Om Grønlænderen.

En Grønlænder, som blev bragt til en stor Hoved-Stad, og blant andre Curiositeter, som man visede ham, saae paa Ridebanen en Berider at tumle en Hest, og at øve den i at gjøre Krumspring, sagde: Den Nar vil have Bestet til at flyve, skjønt han seer at det ingen Vinger haver.

Historien viser, at de saakaldede Barbarer ikke dømme anderledes om polerede Folks Ziirligheder.

203. Fabel.

Om Americaneren.

En nyelig ankommen Americaner til en Europæisk Stad saae engang, da han stod ved en Kirke-Dør, Folk at gaae med Kaarde ved Siden ind udi Kirken: Han tænkte derfor, at det var et Sted som var berammet til Striid, og sagde: Mig undrer, at disse Folk ikke hellere slaaes sammen udi aaben Feldt: Da han derpaa strax hørte, at man begyndte at synge udi Kirken, blev han bestyrket i de Tanker om Slagsmaal, og sagde: Jeg merker af det store Skriig, at her maa gaae heel blodigt til, og derpaa flygtede hen udi en anden Gade.

Denne Fabel censurerer de fleeste Europæiske Folks Vedtægt, som udi Stæderne gaae bevæbnede i Freds-Tider endogsaa til Kirke.

MORALSKE FABLEK

204. Fabel.

En Brygger-Hæst og en Rytter-Hæst.

En Brygger-Hæst gik engang en Rytter-Hæst forbi, som paa Gaden gjorde saa mange Krumspring og Bevægelser, at Folk bleve staaende, og med Forundring saadant ansaae. Brygger-Hæsten, som ingen Stunder havde at see derpaa, gik fort sin Vey: Da den havde forrettet sit Ærende, og kom tilbage, fandt han Rytter-Hæsten udi fuld Skum, uden at have avanceret meer end igiennem een Gade. Han sagde da: Est du endnu med all din store Bevægelse ikke videre kommen? Jeg merker at jeg end kand forrette et andet Ærende førend du kommer udi en anden Gade.

Fabelen sigter paa dem, der ere ideligen udi Bevægelse, og dog intet forrette.

205. Fabel.

Theodorus, en fattig, men derhos en gavmild Mand, uddeelede hver Uge af sin ringe Formue en Daler til de Fattige. Alle forundrede sig over saadan Gavmildhed, efterdi den var over hans Evne. Da en Arv ham derpaa tilfaldt, uddeelede han siden ikkun en halv Daler, og siden, da han paa nye fik en anden Arvedeel, gav han ikkun den fierte Deel af en Daler til de Fattige; da man nu med ikke mindre Forundring talede om saadan uformodentlig Gnidskhed, sagde en Philosophus, som vidste hvilke Frugter Riigdom med sig fører: Forundrer eder ikke herover, hvis en Arvedeel ham end tilfalder, giver han slet intet.

Fabelen lærer, at Gierrighed tilvoxer med Riigdom.

206. Fabel.

Rævens Raad til Løven.

Da et Skatmester-Embede ved Løvens Hoff engang var leedigt, raadførte Løven sig med Ræven, som var hans